

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716202945
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716202945.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako E. E., E., Z. X, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov: matka R. E., rod. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, D. H., otec M. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XX, D. H., vo veci zverenia maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., Z. X, zast. JUDr. Pavol Kracina, advokát, advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 25, Zvolen, o odvolaní rodičov maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 04. 04. 2017 č. k. 9P/6/2016 - 143, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 9P/6/2016 - 143 zo dňa 04. 04. 2017

potvrďuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo veci zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti rozhodol tak, že maloleté dieťa zveril do náhradnej osobnej starostlivosti sestry E. E., ktorá bude vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého, bude zabezpečovať starostlivosť o jeho všestranný vývoj, zdravie, výchovu a výživu. V bežných veciach bude tiež maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. V závažných záležitostiach, týkajúcich sa maloletého, je potrebné schválenie súdu. Rodičom maloletého dieťaťa, a to každému z rodičov súd uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepnoleté dieťa podľa osobitného zákona, splatné vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám Úradu práce sociálnych vecí a rodiny T., dňom právoplatnosti rozsudku. Súd nariadil u maloletého dohľad. Zároveň rozhodol, že týmto rozhodnutím dochádza k zrušeniu uznesenia č. k. 17P 4/2016 - 23 zo dňa 25. 02. 2016, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, a to dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žiadosť sestry maloletého dieťaťa E. E. na zverenie maloletého dieťaťa do jej náhradnej osobnej starostlivosti je dôvodná. Rodičia maloletého zabezpečovali pre maloletého osobnú starostlivosť do vydania predbežného opatrenia rozhodnutím č. k. 17P 4/2016 - 23 zo dňa 25. 02. 2016, ktorým súd rozhodol o odovzdaní maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti E. E., od ktorej doby táto zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že súčasná situácia v rodine, v ktorej maloleté dieťa u K.ije, je stabilizovaná, maloleté dieťa sa v súčasnej dobe cíti bezpečne. Súd mal preukázané narušenie vzťahov v biologickej rodine maloletého dieťaťa, keď zo správ, či už Úradu práce sociálnych vecí a rodiny T. alebo zo správ OO PZ SR T., pracovisko E., bolo zistené, že pokiaľ maloletý M. ešte so svojou maloletou sestrou F. žili u svojich biologických rodičov, polícia viackrát riešila situáciu v rodine, keďže tam vznikali konflikty. Hoci nebolo preukázané, že by rodičia boli bili priamo maloletého M., bolo preukázané, že fyzicky bolo ubližované jeho sestre, čím trpel aj maloletý. Zo znaleckého posudku, ktorý súd dal v priebehu súdneho konania vypracovať znalcom z odvetvia klinickej psychológie detí

a psychológie dospelých a ktorý znalecký posudok vypracovala Z. E. N., vyplýva, že vzhľadom na rizikovosť prostredia, v ktorom maloletý M. do obdobia predbežného zverenia vyrastal a vzhľadom na súčasnú stabilizáciu jeho vnímania, prežívania a bezpečia v súčasnej, súrodencami vytvorenej rodine, je vhodné nariadiť náhradnú osobnú starostlivosť maloletému dieťaťu v osobe E. E.. Zo znaleckého posudku Z. C. O., znalkyne z odvetvia psychiatrie, vyplýva, že rodičia maloletého majú zníženú schopnosť adekvátne sa postarať o maloleté dieťa s prihliadnutím na jeho zdravý vývoj. U oboch rodičov boli zistené patologické známky osobnosti s preferovaním svojich vlastných potrieb a túžob bez ohľadu na svoje povinnosti, zodpovednosť a nakoniec aj potreby a túžby maloletého dieťaťa, nedostatočná schopnosť spolupracovať s okolím - ostatnými blízkymi a úradmi vo veci činnými, nedostatočný náhľad na svoje konanie, pochybenie a nakoniec B. B. u matky, aj keď toho času v dostatočne zlepšenom štádiu, nekontrolovateľné, nebezpečné - agresívne konanie otca pod vplyvom alkoholu. Súd vyhodnotil, že E. E. má predpoklady zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloletého M.. Poukázal na kladné hodnotenie jej osoby zamestnávateľom, Úradom práce sociálnych vecí a rodiny T., správou jej ošetrojúceho lekára, z ktorej vyplýva, že je zo zdravotného hľadiska schopná sa o maloleté dieťa postarať. Súd poukázal na to, že E. E. nemá záznam v registri trestov. S prihliadnutím na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že je v súčasnej dobe v záujme maloletého dieťaťa nariadiť náhradnú osobnú starostlivosť. Čo sa týka určenia výšky vyživovacej povinnosti zo strany rodičov, súd určil minimálne výživné s poukazom na to, že v súčasnej dobe sú obaja nezamestnaní, sú vedení na úrade práce, poberajú len dávky v hmotnej núdzi. Matka maloletého dieťaťa poberá dávku vo výške 198,- Eur, otec maloletého dieťaťa vo výške 180,- Eur. S prihliadnutím na zložitú situáciu vo vzťahoch medzi maloletým dieťaťom, jeho biologickými rodičmi a sestrami maloletého dieťaťa dospel súd k záveru, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby nad jeho výchovou bol nariadený dohľad v zmysle § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine. Zároveň rozhodol, že dochádza k zrušeniu uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 17P/4/2016 - 23 zo dňa 25. 02. 2016, ktorým súd nariadil predbežné opatrenie, a to dňom právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vec právne posúdil podľa § 45 ods. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, § 61 ods. 1, 2, 3, § 75 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. b/ Zákona o rodine.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podali spoločne odvolanie rodičia maloletého dieťaťa R. E. a M. A.. V odvolaní uviedli, že na poslednom pojednávaní boli čítané správy jeden rok staré. Čo sa týka zdravotného stavu matky maloletého dieťaťa, veľa sa zmenilo k dobrému, pravidelne chodí na kontroly (každé tri mesiace), táto skutočnosť nebola braná na vedomie. Na pojednávanie si priniesla so sebou čerstvé výsledky zdravotného stavu, ale sudca to nebral na vedomie, túto skutočnosť nezaznamenal. Otec maloletého dieťaťa má svoj zdravotný stav dobrý. Čo sa píše v posudkoch, sa nezakladá na pravde. Robia maximum pre to, aby im bol syn vrátený, situácia u nich je už stabilizovaná a výrazne zlepšená. Majú záujem a stále chcú zabezpečovať výchovu a vývoj ich syna, majú k tomu vytvorené aj bytové podmienky. V správach bolo čítané aj to, ako stará mama pomáha a podporuje deti, táto je už Q. po smrti. Byt, kde deti momentálne bývajú, je ešte stále v dedičskom konaní, na byt má nárok aj teta maloletých detí, byt sa predá. E. nemá zabezpečené vlastné bývanie pre dieťa, nebralo sa do úvahy, že v roku 2011 bola v M. L. F. F. ako ťažko zvládnuteľná. Po absolvovaní M. L. mala navštevovať psychiatrickú ambulanciu, ktorú aj navštevovala, ale len nejakú dobu. Odmalička máva záchvaty nepríčetnosti, tieto pretrvávajú dodnes. Nevláda situáciu, vší sa na maloletom M., majú vedomosť, že najspokojnejšia je, keď je dlho v práci. V tom byte, kde momentálne bývajú, sa dosť často striedajú cudzí chlapi nielen jej, ale aj jej mladšej sestry, ktorá je už tiež dospelá. Obidve sestry veľa fajčia. Keď je E. v práci a jej sestra tiež, maloletý býva dosť často u cudzích ľudí alebo s cudzími chlapmi. Na túto skutočnosť upozornili aj sociálny úrad, nič sa nekonalo. Sú presvedčení, že sociálny úrad v E. je voči nim zaujatý, keď chcú byť so synom, E. im to neumožňuje, stále má nejakú výhovorku a klame. Žiadali o vrátenie syna.

3. E. E. v písomnom vyjadrení k odvolaniu rodičov maloletého dieťaťa uviedla, že toto považuje len za účelové. Počas viac ako jedného roka rodičia nejavili o maloletého reálny záujem, keď predtým sami svojím životom spôsobili, že došlo k situácii, keď o maloletého sa musela začať starať. Rodičia maloletého sú dlhodobo závislí na alkohole, sú dlhodobo nezamestnaní. Nevhodnosť „domáceho“ prostredia je zdokumentovaná aj na strane 4 bod 7 odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého vyplýva, že rodičia sa nielen o maloleté deti riadne nestarali, tieto týrali, časté užívanie alkoholu rodičmi, ktorého boli svedkami maloleté deti, v žiadnom prípade kladne neovplyvujú na duševný vývoj maloletého dieťaťa. Tzv. „skutočný“ záujem o maloleté deti preukázali rodičia aj nespôsobnosťou s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., keď sa na dva dohodnuté termíny vôbec nedostavili. Pri rozhodovaní vo veci starostlivosti o maloleté deti je potrebné predovšetkým vychádzať zo skutočnosti, aby bol zabezpečený riadny

vývoj maloletých detí, jednak po stránke materiálneho zabezpečenia, ale najmä po stránke riadneho fyzického a psychického vývoja maloletých detí. V súdnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že takéto prostredie je zabezpečené u navrhovateľky, ktorá pri starostlivosti o súrodencov vychádza aj z vlastnej negatívnej skúsenosti pri jej „výchove“ rodičmi, čomu chce zabrániť a vytvára pre maloletých prostredie skutočného rodinného života. Správnosť napadnutého súdneho rozhodnutia potvrdzujú aj závery znaleckého dokazovania vykonaného v súdnom konaní. Skutočná starostlivosť navrhovateľky o maloleté deti je podporovaná aj súdnym dokazovaním - vyjadrenie znalca, samotného maloletého a pracovný posudok, ktoré sú len dôkazom správnosti prvostupňového rozhodnutia. Poukázala na rozsudky Okresného súdu Zvolen, a to rozsudok sp. zn. 4T/93/2016, ktorým matka maloletého dieťaťa bola uznaná vinnou pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s odkladom a určenie skúšobnej doby vo výmere 12 mesiacov a bola jej uložená povinnosť v rámci svojich možností a schopností zaplatiť zmeškané výživné vo výške 454,60 Eur v skúšobnej dobe. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05. 01. 2017, matka maloletého zo zmeškaného výživného neuhradila nič. Otec maloletého bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4T/92/2016 právoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 270 hodín, ktoré má odpracovať do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Bol zaviazaný podľa svojich možností a schopností počas tejto doby zaplatiť zameškané výživné vo výške 185,- Eur. Ani jeden z rodičov zameškané výživné nezačali ani len splácať. K vyjadreniu pripojila rozsudky Okresného súdu Zvolen č. k. 4T/93/2016 - 112 zo dňa 05. 01. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 05. 01. 2017 a č. k. 4T/92/2016 - 76 zo dňa 14. 02. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 02. 2017. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu ako vecne správny potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu rodičov maloletého dieťaťa uviedol, že sa pridrižiava písomných a ústnych vyjadrení v predmetnej veci, doporučil, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v plnom rozsahu potvrdil ako vecne správne. Má za to, že súd sa dostatočne zaoberal objasnením skutkového stavu veci. Vykonal náležité dokazovanie s dôrazom na najlepší záujem maloletého dieťaťa tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine.

5. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

6. Podľa § 395 ods. 1 a 2 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, považuje za potrebné poukázať na to, že od 01. 07. 2016 nadobudli právnu účinnosť nové procesné predpisy, a to Zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok a Zákon č. 161/2015 Z. z. - Civilný mimo sporový poriadok, ktoré sa v zmysle vyššie uvedených prechodných a záverečných ustanovení použijú aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti týchto zákonov.

10. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v zmysle § 76 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (platného a účinného v čase začatia súdneho konania) začal konanie vo veci starostlivosti o maloletého M. A. bez návrhu uznesením sp. zn. 9P/6/2016 - 1 zo dňa 04. 03. 2016 z dôvodu, že súd v konaní

17P/4/2016 vedeného u Okresného súdu Zvolen vydal predbežné opatrenie č. k. 17P/4/2016 - 23 zo dňa 25. 02. 2016, ktorým maloletého odovzdal do náhradnej osobnej starostlivosti E. E. a uložil rodičom maloletého povinnosť prispievať výživným na maloletého k rukám navrhovateľky.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd uvádza, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí, ako aj s jeho dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v plnom rozsahu poukazuje. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. A. na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom prihliadol na záujem maloletého dieťaťa a dospel k správnym skutkovým aj právnym záverom. Námietky rodičov maloletého dieťaťa v podanom odvolaní odvolací súd nepovažuje za prijateľné z dôvodov, že súd prvej inštancie vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom rodičia maloletého dieťaťa v odvolaní neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli uvádzali aj v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by zároveň boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania. Rodičia maloletého dieťaťa v odvolaní neuviedli ani žiadnu skutočnosť, ktorá by mala za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe súdu prvej inštancie alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd preskúmaním veci takúto vadu ani nezistil. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, pričom svoje rozhodnutie aj náležite podľa ustanovenia § 220 ods. 3 CSP odôvodnil. Dôvody rozhodnutia sú zrozumiteľné a jasné. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia k námietkam rodičov uvedeným v odvolaní odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť riadnemu zisteniu skutkového stavu a pri rozhodovaní prihliadol súd predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo realizované znalecké dokazovanie znalkyňou zo znaleckého odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých Z. E. N., ktorá v závere znaleckého posudku na otázku súdu, aby sa znalkyňa vyslovila, či je nevyhnuté a vhodné nariadiť náhradnú osobnú starostlivosť maloletému dieťaťu v osobe E. E., uviedla, že vzhľadom na rizikovosť prostredia, v ktorom maloletý M. do obdobia predbežného zverenia vyrastal a vzhľadom na súčasnú stabilizáciu jeho vnímaní a prežívaní bezpečia v súčasnej súrodencami vytvorenej rodiny je to vhodné, pričom zároveň v závere znaleckého posudku uviedla, že rizikom pre maloleté dieťa sa stala spoločná nefunkčnosť vo vzťahu rodičov k sestrami a k okoliu, keď maloletý M. vnímal, že niečo nie je v poriadku, keď sú rodičia ubližujúci, čo sa v rodine dialo, vnímal nejednotnosť správania rodičov vo vzťahu k súrodencom, nepredvídateľnosť toho, čo sa bude diať bola veľká, chýbal mu pocit bezpečia a istoty, pričom zároveň konštatovala, že neistota a pocit ohrozenia sú významným destabilizujúcim prvkom vo vývine a ak je možná prijateľná zmena prostredia, tak je vhodné ju uskutočniť. Zároveň vo vzťahu ku E. E. - K. maloletého dieťaťa znalkyňa jednoznačne konštatovala, že táto má dobré predpoklady postarať sa o maloletého brata, potrebuje však pomoc kompetentných inštitúcií, pričom zároveň konštatovala, že zázemie od sestry R. je významne nápomocné. Voči tomuto znaleckému posudku rodičia maloletého dieťaťa nemali zásadne žiadne námietky, znalkyňa bola v konaní vypočutá na pojednávaní dňa 31. 01. 2017, ktorého sa zúčastnili aj rodičia maloletého dieťaťa. Na tomto pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch znaleckého posudku, pričom rodičia maloletého dieťaťa žiadne otázky na znalkyňu nemali. V rámci konania pred súdom prvej inštancie bolo vykonané aj ďalšie znalecké dokazovanie, a to znalkyňou z oboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, geronto psychiatria) Z. C. O., ktorá znalkyňa v závere písomného posudku vo vzťahu k matke maloletého dieťaťa konštatovala zistenie B. - škodlivé užívanie alkoholu s vysokým rizikom rozvoja závislosti, zároveň poukázala na to, že matka maloletého dieťaťa k požívaniu alkoholu je nekritická, tento bagatelizuje, racionalizuje. Poukázala na opakované hospitalizácie matky za posledný rok na internom oddelení pre somatické komplikácie B. alkoholu, výsledky laboratórnych a zobrazovacích vyšetrení, ako aj objektivizované údaje ohľadom požívania alkoholu matky maloletého dieťaťa uvádzané v jej zdravotnej dokumentácii, ako aj v súdnom spise. V klinickom vyšetrení nezistila známky abstinénčného syndrómu po odňatí alkoholu a výsledky krvi B. matky v štádiu stabilizácie s konštatovaním dostatočnej abstinencie, pričom k plnej abstinencii sa znalkyňa nedokázala vyjadriť vzhľadom k nedostatočne objektivizovaným údajom z posledného obdobia. Poukázala vo vzťahu k osobnosti matky na ľahkú ovplyvniteľnosť, emočnú

nestálosť, nezrelosť a závislosť. Javí tendencie vykresľovať seba pred okolím v morálne lepšom svetle, vystupovať harmonicky a bezproblémovo. Znalčka v znaleckom posudku vo vzťahu k osobnosti otca zistila, že sa jedná o osobnosť so známkami narcistickými - grandiozita až arogancia, manipulácia, potreba obdivu, chýbanie empatie a obviňovanie druhých, direktivita a rigidita, navyše s tým súvisiace zavádzanie ohľadom svojho správania, fungovania a konania. Vo vzťahu k možným závislostiam znalčka nezistila u otca maloletého dieťaťa známky B. alebo závislosti od alkoholu, pričom na otázku súdu, či sú rodičia schopní zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa, znalčka konštatovala, že rodičia majú zníženú schopnosť adekvátne sa postarať o maloletého M. s ohľadom na jeho zdravý vývoj. U oboch rodičov zistila patologické známky osobnosti s preferovaním svojich vlastných potrieb a túžob bez ohľadu na svoje povinnosti zodpovednosť a nakoniec aj potreby a túžob maloletého dieťaťa, nedostatočnú spoluprácu s okolím, ostatnými blízkymi a úradmi vo veci činnými, nedostatočný náhľad na svoje konanie, pochybenia a nakoniec B. alkoholu u matky, aj keď t. č. v dostatočne zlepšenom štádiu a prinajmenšom nekontrolovateľné, nebezpečné - agresívne konanie otca pod vplyvom alkoholu. Matka maloletého dieťaťa nesúhlasila so záverom znalčky Z.. C. O. poukazujúc, že pre ňu na prvom mieste boli sú a budú deti a nie partnerský vzťah. Rovnako so závermi znalčky v znaleckom posudku nesúhlasil ani otec maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie znalčku Z.. C. O. vypočul na pojednávaní dňa 31. 01. 2017, na ktorom pojednávaní boli prítomní obaja rodičia, pričom znalčka uviedla, že na podanom znaleckom posudku trvá, nemá čo na tomto posudku meniť ani nemá ho ako doplniť. Otec maloletého dieťaťa na znalčku nemal žiadne otázky. Vo vzťahu k otázke matky znalčka na pojednávaní uviedla, že netvrdí, že matka maloletého dieťaťa je alkoholička, ale že trpí škodlivým užívaním alkoholu s vysokým rozvojom závislosti, k čomu dospela na základe jej vyšetrenia, ale hlavne na základe výsledkov v jej zdravotnej dokumentácii. K tomuto nasvedčujú aj hospitalizácie na internom oddelení, kde boli potvrdené rôzne somatické komplikácie B. alkoholu, výsledky laboratórnych vyšetrení, keď bola hospitalizovaná, taktiež zobrazovacie metódy a určitým spôsobom aj objektivizované údaje užívania alkoholu, ktoré sú uvedené aj v spisovom materiály. Znalčka poukázala na to, že počas znaleckého vyšetrenia matka maloletého dieťaťa bola pravdepodobne už v plnej abstinencii, čo usúdila na základe klinického vyšetrenia aj laboratórnych vyšetrení v priebehu predchádzajúceho roka po realizovaných hospitalizáciách. V tom čase, keď matka bola vyšetovaná, mala už výsledky lepšie, čo však neznamená, že je vyliečená. Znalčka aj pri výsluchu na pojednávaní pred súdom uviedla, že z jej pohľadu u rodičov maloletého dieťaťa je znížená schopnosť starať sa o maloleté dieťa s poukazom na závery jej znaleckého posudku. S prihliadnutím teda na takto zistený skutkový stav súdom prvej inštancie odvolací súd je v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby maloleté dieťa bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti K. E. E., pričom súd rovnako správne na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že táto je schopná sa o maloleté dieťa postarať. Odvolací súd poukazuje na časť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom uviedol, že pokiaľ bude situácia u biologických rodičov maloletého M. stabilizovaná, táto sa zlepší, môžu si rodičia podať návrh na zverenie maloletého dieťaťa do ich výchovy a starostlivosti. Odvolací súd poukazuje na to, že rodičia maloletého v podanom odvolaní síce tvrdili zlepšenie stavu u rodičov, tieto tvrdené skutočnosti však žiadnym spôsobom nepreukázali, pričom odvolací súd poukazuje na to, že zhodné tvrdenia ako v podanom odvolaní, rodičia tvrdili aj v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, dospel k záveru, že toho času je dôvodné maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti. Spochybňovanie starostlivosti K. E. E. o maloleté dieťa rodičmi maloletého dieťaťa nebolo v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané, rovnako ani v podanom odvolaní rodičia neuviedli žiadne prípadné dôkazy, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záveru súdu prvej inštancie o schopnosti E. E. zabezpečiť náhradnú osobnú starostlivosť pre maloleté dieťa práve na rozsah vykonaného dokazovania, z ktorého vyplýva, že E. E. má predpoklady zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa. Vzhľadom už na hore uvedené, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil. Hoci rodičia maloletého dieťaťa v podanom odvolaní nenamietali výrok rozsudku súdu v časti určenia vyživovacej povinnosti, odvolací súd pre úplnosť uvádza, že súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť obojmu rodičom v minimálnej výške v súlade s ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine a aj v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za vecne správny. Súd rovnako správne, s prihliadnutím na celkovú situáciu v rodine, nariadil u maloletého dohľad, čo je v záujme maloletého dieťaťa.

13. O povinnosti nahradiť trovy konania v zmysle ustanovenia § 57 CMP rozhoduje súd len na návrh, pričom takýto návrh v rámci odvolacieho konania podaný nebol; odvolací súd zároveň poukazuje na

ustanovenie § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže návrh v rámci odvolacieho konania na povinnosť nahradiť trovy konania podaný nebol, odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval.

14. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).